

— Viell. in निराम (निस् + आम) + आलु zu zerlegen.

निरामित्र s. u. निरामित्र.

निरामित् (von रम् mit नि) adj. sich bei Etwas aufhaltend: ये निरामिषो रिपवो ऽन्नेषु जगूयः RV. 2, 23, 16.

निरामिष (निस् + आ^०) adj. 1) fleischlos: नरास्थि BHART. 2, 9. bente-
los: सामिषं कुररं दृष्ट्वा बध्यमानं निरामिषैः MBh. 12, 6648. R. 4, 61, 36.
नास्ति युद्धं निरामिषम् MBh. 4, 1645. keinen Lohn erhaltend (?): ० धर्मदेश-
क VJUP. 27. — 2) keine sinnlichen Gelüste habend M. 6, 49.

निरामिषाशिन (निस् + आमिष - आशिन) adj. kein Fleisch essend HIT. 19, 1.

निरापास (निस् + आ^०) adj. keine Anstrengung —, keine Ermüdung
verursachend: पानीय MBh. 12, 4114. दान Journ. of the Am. Or. S. 7,
44, letzter Çloka.

निरायुध (निस् + आ^०) adj. unbewaffnet M. 7, 92. HARIV. 3719. Bhāg. P. 1, 11, 35. 3, 19, 4.

निरारम्भ (निस् + आ^०) adj. Nichts unternehmend, sich jeglicher Ar-
beit enthaltend MBh. 3, 28. गृहस्थश्च निरारम्भः कार्यवाञ्छैव भित्तुकः 5,
1027. HARIV. 12038.

निरालक m. ein best. Fisch Suçr. 1, 206, 17.

निरालम्ब (निस् + आ^०) 1) adj. f. आ keine Stütze habend, sich an
Nichts lehnd, sich selbst haltend, alleinstehend (eig. u. bildlich) MBh.
3, 1541. 11, 172. HARIV. 3941. R. 1, 44, 2. 63, 23. 5, 7, 58. विहायम् 6, 10,
4. RĀGA-TAR. 4, 185. VET. in LA. 28, 12 (eig. und übertr.). — MBh. 3,
4052. HARIV. 2994. 4356. R. GORR. 1, 49, 30. 3, 40, 28. निरालम्बम् adv.
4, 63, 28. — 2) f. आ Narde (आकाशमोसी) RĀGA. im ÇKDh.

निरालम्बन (निस् + आ^०) adj. = निरालम्ब. अम्बर R. 5, 3, 64. कर्मसं-
ततिमुत्सृज्य स्यान्निरालम्बनः सुखी MBh. 12, 594.

निरालम्बोपनिषद् (नि^० + उप^०) f. Titel einer Upanishad Verz. d.
Pel. H. No. 7.

निरालोक (निस् + आ^०) adj. 1) seinen Blick nicht herumgehen las-
send, das Auge nicht bewegend: अनाहो निरालोकः R. 2, 111, 14 (120,
14 GORR.). — 2) des Lichtes entbehrend, dunkel MBh. 1, 29. रजशोद्भूय
सुमरुत्तवतेन खेचरः । क्वा लोकान्निरालोकान् 1475. Kām. NITIS. 5,
71. RĀGA-TAR. 2, 37. 3, 96. Bhāg. P. 2, 10, 21. 8, 24, 35. मुनिरात्मनिरालो-
कः von Çiva viell. so v. a. seinem Wesen nach unerforschlich MBh.
13, 1183.

निरावर्ष (निस् + आवर्ष Regen) adj. wohin der Regen nicht dringt,
vor dem Regen schützend: न्यग्रोध HARIV. 3613.

निराश (निस् + 2. आशा) adj. f. आ der alle Hoffnung aufgegeben hat:
निराशः सुखी पिङ्गलावत् KAP. 4, 11. R. 4, 19, 14. 5, 32, 24. MRĀKḢ. 52, 5.
Rt. 2, 12. KATHAS. 18, 228. 26, 22. RĀGA-TAR. 6, 92 (wo निराशाः mit der
Calc. Ausg. zu lesen ist). PĀNĀT. 106, 14. HIT. 44, 3. Bhāg. P. 9, 4, 60.
mit einem loc.: स्वजीविते MBh. 4, 2034. 5, 1966. R. 6, 1, 22. 20, 28. गु-
हृदर्शने MBh. 13, 1351. R. 3, 68, 33. mit einem dat.: पुत्रलाभाय MBh. 2,
721. mit प्रति und acc.: जीवितं प्रति 6, 3708. mit einem abl.: जीविता-
न्नमद्य राज्याच्च 7, 936. रामदर्शनात् R. GORR. 2, 39, 50. die Ergänzung
im comp. vorangehend: परस्परप्रतिनिराशयोः MĀLAV. 50. इन्दुमती^०
daran verzweifeld die Ind. zu erlangen RAGH. 6, 2. नयनकुरङ्गतर्गवि-

काशनिराशकर die Hoffnung benehmend, es unmöglich machend Gtr.
12, 20. निराशीभूत der alle Hoffnung verloren hat PĀNĀT. 21, 15 (ed.
orn. 18, 17). Nom. abstr. निराशव n.: सत्यप्यर्थे निराशवमसत्यपि च रा-
गिता Kām. NITIS. 14, 45. निराशगुटिका Verz. d. B. H. No. 991 fehlerhaft
für निरास^०. — Vgl. निराश्य.

निराशक (wie eben) adj. verzweifeld an (abl.): राज्याञ्जीविताच्च
MBh. 8, 3761.

निराशङ्क (निस् + आशङ्का) adj. keine Befürchtung habend; ० शङ्कम्
adv. ohne Bedenken ÇĀKḢ. zu BḢ. ĀB. Up. S. 191.

निराशिन (von निस् + 2. आशा) adj. = निराश MBh. 12, 12435. 13236.
Davon nom. abstr. निराशिव n. 3, 13994. कपिञ्जलनिराशिवेन (so ist zu
lesen; vgl. BENFEY zu d. St.) PĀNĀT. 164, 5. Man streiche hiernach नि-
राशिव am Ende des Artikels आशिन; ebendasselbst ist auch fälschlich
नानाशिव aufgeführt: die Negation न gehört nicht zum Worte. so
dass auch hier अनाशिव wie in der nachfolgenden Stelle anzunehmen
ist

निराशिम् (निस् + आ^०) adj. der keine Wünsche —, keine Hoffnun-
gen hat BHAG. 3, 30. 4, 21. 6, 10. MBh. 1, 4600. 12, 2331. fg. 2351. 14, 810.
KUMĀRAS. 5, 76. Bhāg. P. 4, 20, 9. 5, 15, 8. 6, 18, 73. 8, 1, 16. 9, 18, 50. अक-
मेव गतिस्तेषां निराशीः कर्मकारिणाम् (so ist zu verbinden) MBh. 12,
13162.

निराशीभाव (von निराशी-भू m. Verzweiflung VJUP. 71.

निराश्रम (निस् + आ^०) adj. in keiner der angenommenen (4) Lebens-
stufen des Brahmanen stehend KULL. zu M. 6, 86. निराश्रमिन् dass. ders.
zu 87.

निराश्रय (निस् + आ^०) adj. f. आ keinen Halt —, keine Stütze ha-
bend, sich an Nichts oder Niemand lehnd, — lehnen könnend, auf
sich selbst beruhend, schutzlos R. 1, 44, 2 (43, 2 GORR.). खे निराश्रये MBh.
8, 1905. आकाशानुगतवाङ्मि दुर्गच्छो हि निराश्रयः (अग्निः) 12, 6902. उ-
दक BHAG. P. 3, 30, 28. SĀMKEJAK. 41. वृषणाः, सेवकाः VET. 28, 12. त्य-
क्त्वा कर्मफलमङ्गं नित्यतृप्ते निराश्रयः BHAG. 4, 20. MBh. 4, 976. 8, 3784.
HARIV. 9940. ब्रह्मन् TEĠOVINDUP. in Ind. St. 2, 63. कष्टे वासो निराश्रयः
Kām. 59. Von einer Wunde wohl so v. a. nicht tief gehend Suçr. 1, 13,
12. nicht klar ist die Stelle 2, 333, 10.

निरास (von 2. अस् mit निस्) m. 1) das Auswerfen, Fallenlassen (ei-
nes Lautes) RV. PĀNĀT. 14, 4. 7. das Ausbrechen, Vomiren: ० गुटिका Brech-
pille Verz. d. B. H. No. 963. निराशगुटिका 991. nach WEBER stimulans. —
2) Hinausweisung, Ausschliessung, Zurückweisung, Verwerfung KULL.
zu M. 3, 53. 177. 8, 87. 9, 132. 161. Schol. zu KAP. 1, 46. Schol. zu P. 3,
3, 20. 5, 1, 112. 6, 2, 80. SIDDH. K. zu P. 4, 3, 68. — निरासैः adj. MBh. 12,
9646 wohl fehlerhaft für निराशैः.

निरासन n. = निरसन ÇĀBĀRTHAK. bei WILS.

निरासिव PĀNĀT. 164, 5 fehlerhaft für निराशिव.

निरास्वाद (निस् + आ^०) adj. geschmacklos: ० रसाः (शोधयः) MBh. 9,
2038. keinen Genuss gewährend: वन Hip. 1, 20. HARIV. 3489.

निरास्वाद्य (निस् + आ^०) adj. keinen Genuss gewährend: ० तम (superl.)
राश्यम् R. 2, 36, 12.

निराकावत् adj. nachlässig für निराकावत् (von निस् + आकाव)